

Όσο μας τρομάζει η μορφή του Τέρατος υπάρχει ελπίδα !!!

Συντάχθηκε απο τον/την Yiannis Aeras
Τρίτη, 22 Νοέμβριος 2011 18:28

1978 ο Μάνος Χατζιδάκις μιλούσε για το πρόσωπο του τέρατος και τον μεγαλύτερο φόβο που είναι να το συνηθίσουμε. Για τον κίνδυνο που μας παραμονεύει μέσω της ανοχής ή της υποταγής να ξεχάσουμε, τι πρέπει και τι μας αξίζει να είμαστε. «Οποιος δεν φοβάται το πρόσωπο του τέρατος, πάει να... πει ότι του μοιάζει. Και η πιθανή προέκταση του αξιώματος είναι, να συνηθίσουμε τη φρίκη, να μας τρομάζει ή ομορφιά»

Γράφει η Τελέσιλλα στο ListonPlace

Το Τέρας είναι το ίδιο σε κάθε εποχή μόνο ονόματα αλλάζει. Το έχουμε συναντήσει από παλιά στην Ιστορία και πολλές φορές νομίσαμε ότι το νικήσαμε. Στην πραγματικότητα δεν έφυγε ποτέ, απλά είχε για λίγο αποσυρθεί στην γωνία, είχε καμουφλαριστεί σε κάτι άλλο, πιο ανθρώπινο. Όλο αυτό το διάστημα υπήρχε και κινούνταν όσο πιο διακριτικά μπορούσε, ούτως ώστε να μη προκαλεί, να μη μας τρομάζει, να μπορεί να υπάρχει για να επανακάμψει πιο δυνατό και πιο άσχημο από ποτέ... Έμαθε με τα χρόνια να περιμένει υπομονετικά, ώσπου έφτασε πάλι η «κατάλληλη στιγμή».

Η οικονομική κρίση είχε ήδη ξεκινήσει ένα χρόνο νωρίτερα. Στην αρχή δεν δώσαμε την πρέπουσα σημασία. Είπαμε ότι είναι κάτι περαστικό, όπως και τόσα άλλα που είχαμε ακούσει μέχρι τότε.

Η αλλαγή έγινε χωρίς καλά καλά να το καταλάβουμε, υποδόρια και μεθοδικά γιατί το θύμα δεν έπρεπε να πεθάνει από το σοκ της ξαφνικής αλλαγής.

Στην αρχή έδωσαν ελπίδες ότι είναι κάτι πρόσκαιρο, κάτι παροδικό.

Το Τέρας μας καθησύχασε: «Άνθρωποι μη τρομάζετε, δεν χάνετε τίποτα. Ένα-δύο χρόνια μόνο θα χρειαστεί να κάνετε υπομονή για να συνεχίσετε την ζωή σας όπως σας αξίζει. να! κάτι μικροαλλαγές μόνο, που κι αυτές θα είναι πρόσκαιρες και μετά η ζωή θα κυλίσει πάλι φυσιολογικά...».

Μάιος 2010 η πρώτη μεγάλη διαδήλωση. Ο θυμός και η οργή ξεχειλίζει.

Χρειάζεται προσοχή! Το θύμα δεν πρέπει με τίποτα, να μάθει την αλήθεια από την αρχή, γιατί υπάρχει κίνδυνος. Η μνήμη είναι ακόμα νωπή και θυμάται πως πρέπει να είναι η ζωή

Όσο μας τρομάζει η μορφή του Τέρατος υπάρχει ελπίδα !!!

Συντάχθηκε απο τον/την Yiannis Aeras
Τρίτη, 22 Νοέμβριος 2011 18:28

του. Θέλει υπομονή και χρόνο να «εκπαιδευτεί», γιατί αλλιώς θα γίνει ατίθασο και θα «εκραγεί».

Στην αρχή κόπηκαν τα δώρα με την προοπτική ότι θα επανέλθουν... Το Μνημόνιο που ακολούθησε, θα ήταν μόλις για δύο χρόνια και μετά θα γυρνάγαμε στις αγορές. Την κρίση θα την πληρώνανε οι προνομιούχοι, τα βάρη θα ήταν κατανοημένα δίκαια και οι αδικίες θα αποκαθίστανταν στο μέλλον.

Η διολίσθηση έγινε αργά και μεθοδικά ώστε το θύμα να μην τρομάξει, μη τυχόν οδηγηθούμε σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις και τυναχτούν όλα στον αέρα.

Η φράση «δεν θα γίνουμε Ινδία» προανήγγειλε με βεβαιότητα την μετατροπή μας σε τριτοκοσμική χώρα.

Τώρα το μνημόνιο είναι διαρκείας, τα μέτρα χωρίς τέλος και το μέλλον ανύπαρκτο .

Μπορούμε πλέον, να δεχτούμε με φυσικότητα και ηρεμία τα πάντα! ακόμα και την συνταγματική εκτροπή, ακόμα και την παράδοση της χώρας, χωρίς καμιά διασφάλιση, χωρίς καμιά διαβεβαίωση για καλύτερες μέρες.

Απροκάλυπτα και θρασύτατα μας υπενθυμίζουν ότι «αυτά που ξέραμε πια δεν ισχύουν. Να ξεχάσουμε διάφορες «παρωχημένες» ιδέες όπως η εθνική κυριαρχία, οι εκλογές, τα ανθρώπινα δικαιώματα, η αξιοπρέπεια, ότι υπέρτατη αξία είναι η ίδια η ζωή».

Η χρήση της γλώσσας παίζει το δικό της, ιδιαίτερο ρόλο. Η συνταγή είναι παλιά: βαφτίζονται έννοιες κατά το δοκούν για να περάσουν πιο εύκολα και να γίνουν αποδεκτές.

Η καταπάτηση του Συντάγματος, το γκρέμισμα κάθε εργασιακού και ασφαλιστικού δικαιώματος, η εξαθλίωση της καθημερινότητας, ο εκμηδενισμός της ανθρώπινης υπόστασης αποκαλούνται «διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις».

Έτσι όποιος είναι αντίθετος γίνεται εχθρός της προόδου και της χώρας.

Με αυτόν τον τρόπο συνηθίσαμε το Τέρας και έχουμε αρχίσει να υποτασσόμαστε στη μοίρα μας, χωρίς να αναρωτιόμαστε, χωρίς πια να θυμόμαστε πως ήταν η ζωή κάποτε και το κυριότερο χωρίς να ελπίζουμε...

Όλα τα ξανασυζητάμε από την αρχή. Όλες οι κατακτήσεις μας σαν κοινωνία και σαν λαός είναι σαν να μην υπήρξαν ποτέ. Σαν κάτι που συνέβη πολύ παλιά και σε κάποιος άλλους όχι σε μας. Όλα τα θέματα ξανατίθενται στο τραπέζι και είναι όλα...ανοιχτά.

Κόκκινες γραμμές δεν υπάρχουν.

Το Τέρας μπαίνει απρόσκλητο στο σπίτι μας και μέσα από τις τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα χύνει απλόχερα το δηλητήριο του φόβου .

Ο φόβος είναι το όπλο του. Με αυτόν μας ελέγχει, μας υποτάσσει...

Ο φόβος παραλύει και αφοπλίζει το θύμα, το αιχμαλωτίζει, το κάνει ανήμπορο.

Σακατεύει οτιδήποτε υγιές υπάρχει, αλλοτριωμένο και αδύναμο σωματικά και ψυχικά, το μετατρέπει σταδιακά από πολίτη σε υπάκουο και πειθήνιο ον...

Με τα χρήματα μας κλέβουν την ζωή και με τον φόβο μας κλέβουν την ψυχή.

Το Τέρας υπάρχει από παλιά. Το έχουμε ξαναδεί: στη σφαγή της αρχαίας Μήλου από τους Αθηναίους, στις ρωμαϊκές αρένες που πέταγαν τους πρώτους χριστιανούς στα λιοντάρια.

Έχει καθίσει στα έδρανα της Ιεράς εξέτασης, βρέθηκε στα κρεματόρια των ναζιστικών στρατοπέδων. Το έχουμε δει στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στη Σομαλία, στους Διδύμους Πύργους.

Όσο μας τρομάζει η μορφή του Τέρατος υπάρχει ελπίδα !!!

Συντάχθηκε απο τον/την Γιάννης Aeras
Τρίτη, 22 Νοέμβριος 2011 18:28

Είναι παντού και πάντα...

Το Τέρας είναι ένα κομμάτι δικό μας. Είναι η άσχημη, η σκοτεινή μας πλευρά γι αυτό και δεν μπορούμε να το νικήσουμε ποτέ ολοκληρωτικά. Θα υπάρχει όσο υπάρχουν άνθρωποι. Αυτός είναι ο λόγος, που στην ιστορία μας κερδίζουμε μάχες αλλά ποτέ τον πόλεμο...γιατί πάντα ότι και να κάνουμε...ξαναεπιστρέφει! Ντύνεται τον μανδύα της εποχής και είναι το ίδιο αποκρουστικό και επικίνδυνο με πριν.

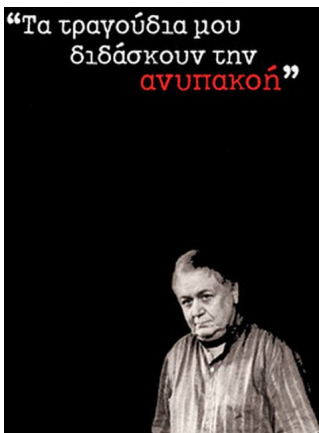
Όμως και ο αγώνας μας, θα είναι πάντα ο ίδιος: να μη πάψει ποτέ να μας τρομάζει η μορφή του, να μην το ανεχόμαστε, να μη συμβιβαστούμε μαζί του...γιατί αυτό θα σημαίνει ότι έχουμε νικηθεί.

.....
«Η υποταγή ή ο εθισμός σε μια τέτοια συνύπαρξη , ή συνδιαλλαγή, δεν προκαλεί τον κίνδυνο της αφομοίωσης ή της λήθης, του πως πρέπει, του πως οφείλουμε να σκεφτόμαστε, να πράττουμε και να μιλάμε;

Αναμφισβήτητα αρχίσαμε να το ανεχόμαστε. Και η ανοχή, πολλαπλασιάζει τα ζώα στη δημόσια ζωή, τα ισχυροποιεί και τα βοηθά να συνθέσουν με ακρίβεια τη μορφή του τέρατος που προΐσταται , ελέγχει και μας κυβερνά. Η μορφή του τέρατος είναι αποκρουστική.

Όταν όμως το πρόσωπο του τέρατος πάψει να μας τρομάζει, τότε πρέπει να φοβόμαστε...γιατί αυτό σημαίνει ότι έχουμε αρχίσει να...του μοιάζουμε».

(Μάνος Χατζιδάκις)

Το είδαμε [ΕΔΩ](#)